

CRISTI SUCIU

C â m p u r i d e c u i e

CLOVNUL

râul și-a luat haina cernelii.

pe pod,
în mijlocu-mbulzelii,
un clovn venit de nu știu unde
dansa, jongla și făcea tumble.

seara e singur.
cu ochii umflați de plâns,
își cere-n gând (pentru minciuni) iertare
de la copiii care l-au crezut și-au râs.

pistol, trăgaci,
un glonț în cap.
cerul:
albastru-negru, întunecat.

CÂINELE

un câine scuipă sânge
iar aerul încins îi arde tot plămânul,
șoseaua-i un abis.
cu ochi uscați își caută stăpânul
între delir și vis.
câinele scuipă sânge
și scheaună și plânge;
aerul încins arde tot caldarâmul,
șoseaua-i un abis.
câinele pășește,
cu sângele pe limbă închegat.
smoala îl topește.
sângele țâșnește
din roți și din asfalt.

un câine scuipa sânge
pe drumul spre abis.

ÎNFLORITUL

mi-a înflorit un ochi, cel stâng,
o floare de cireș de lună mai,
petale albe-ntre pleoape strâng.
popa mi-a zis "nimic nu ai"

și lumea mă salută prin oraș,
drept Înfloritul mă cunoaște,
primarele ar vrea să-mi fie naș
și să mă-nsoare pân' la paște.

o noapte rece de octombrie înghețat.
petalele-mi căzură ofilite și amare,
în ochi e doar un ciot subțire, ca un ac.
cu luna ies și rățăcesc pe trotuare.

lumea nu mă mai știe Înfloritul,
mă sapă pe la spate-ntotdeauna,
în urma mea le aud veninul, chicotitul...
bârfiți cât vreti... am să mă-nsor cu luna.

GENERAȚIA 75-85

din somn prelung într-un nou somn,
uit tot mai des să nu adorm,
vă văd din ce în ce mai rar,
ca într-un film cu proști, bizar,
sunteți mai lungi,
cu fard pe fețele de slugi,
invariabil ambalați în pungi de plastic transparente,
prea străini,
cu gânduri înecate, lente,
urâți ca florile fără tulpini.

și sunteți toți colegii mei de generație,
umanoizi aproape,
morți încă din perioada de gestație.

POVESTE CU ÎNGER

un înger a făcut un salt mortal
și a căzut în piața târgului, pustie.
bețivul ăla știrb, cu fața ca de cal
și-a zis "Aripile mi-ar prinde bine mie"

le smulse proptind bine piciorul.
"Să cazi din nori... Ce înger prost!"
și a dat fuga la popa Aviatorul.
"Îți dau aripile dacă-mi faci rost.."
"Mitică, vine acușica"
și zâmbind l-a încărcat c-o ladă de răchie.

scăpat de bețivan, rânji gândind :
"Cu astea zbor în rai. Adio preoție!"

un șchiop, c-un pic de glie semănată,
găsi trupul de înger întins pe caldarâm
"Ce dracu'!.. O sperietoare împăiată"
îl aruncă în car și-l duse fluierând.
ajuns acasă, îl ridică repede-n vânt
s-alunge păsărimea multă din ogor.

corbii i-au scos ochii
și urcă din pământ, spre înger, viermi să-l muște de picior.

lângă pahare-n crâșmă țărani povestesc.
"și-a luat un popă zborul, l-a văzut nevasta"
bețivul știrb tragând din sticlă-n gang
"unul de mai gălesc..."

și ninge rar în gura serii,
ninge mărunț năpasta .

IUBIND

carne mângâind carne:
sărutam un înger cariat.

pământ strivind pământ:
mă împreunam cu o femeie.

suflare astupând suflare:
te iubesc, i-am spus
cenușei de sub mine.

ÎNDRĂGOSTIT

odaia: prea strâmtă pentru șoapte de noapte,
tigaia: murdară mânjită-n grăsime groasă, amară,
pâinea: întărită, învelită-n hârtie (de ziar) mototolită,
foi: mâzgălite, schingiuite cu gânduri de sfoară,
dinții: murdari, tari, rari și mărunți.
pleoapele: grele, strivite, topite de seară,
ochii: tulburi, pătați, scufundați în orbite,
visele: aurite, fals poleite, în miez ruginite.

cerul meu: josnic și jos, mic și mustind de sânge
(ca un imens lichid menstrual revărsat peste orizont)
iubesc nebun o curvă plictisită cu carnea ca pământul.

SĂRĂCIE

n-am bani
iar banii cumpără plăcerea

o curvă mi-a șoptit că sunt frumos
mi-a spus chiar c-ar putea să mă iubească
dar când i-am tras chiloții jos
mi-a zis că nici Cristos n-o ia fără' să plătească

un tractorist mi-a tras cu ochiul lipicios
mi-a spus c-are nevastă și copii
și că-i trec anii
dar cand i-am tras chiloții jos
mi-a zis că-ntâi ar vrea să vadă banii

n-am bani
iar banii cumpără plăcerea

AUTOPORTRET

curg hainele pe mine, aproape toate zdrențe,
sunt slab și transparent ca un prezervativ,
piele uscată galbenă, zbârcită de carențe,
inimă grea de înger avortat în silă, costeliv.

și râd întotdeauna singur, nesigur că e bine,
pereții -mi răspundeau, a moarte câteodată,
ei bine: da, am gânduri în alb-negru, și's sublime,
râd iar de voi, schimonosit, crucificat pe poartă.

PLOAIE MĂRUNTĂ

plouă mărunț de mult și tace depărtarea,
mă dor oasele reci la-ncheieturi,
ucișii mei în curte's toți -
bătrâni, progenituri,
amici pe care se prelinge-ncet uitarea.

plouă mărunț de mult și-azilul e pustiu,
mie îmi curge sânge din urechi, din nas,
printre amicii vechi din curte ies la pas
și plec zâmbind.

e prea devreme să fie prea târziu.

FETUS

sunt fetusul zvârlit de tine în frig,
înfolit în pături ude, în casa de carton,
sunt eu: copilul în delir lipit de zid,
pe patul înghețat și tare, din beton.

tresar când ațipesc, țip fără glas
în nopți lungi de nesomn și frică,
un fetus nedorit - copilul fals -
abandonat la porțile palatelor de sticlă.

și-n noaptea asta plouă - plouă mult -
o ploaie deasă, rece, lungă, ne-nteruptă,
tremur în casa udă de carton și ascult
moartea ce-mi cântă în urechi iar vocea e plăcută.

SEMNE

văd corbii cum se-ntorc din asfințit
gângăni mor și moare și grădina
cum pruncii dorm fără să fi simțit
că-n locul lor de veci s-a stins deja lumina

pe străzi, oameni în zdrențe rățăcesc
gunoaie, vânt și felinare sparte
în mâini murdare cuțitele lucesc
din casele-n ruină iese miros de moarte

din cerul negru, negru nesfințit
se scurge iadul de cu seară
și toți sunt surzi.
n-au auzit:
războiul e în toi în lumea de afară.

NOAPTEA

în burg noaptea cade - și cade cețoasă -
și curg păsări, curg, departe pe cer
un cub - șapte fețe - una întoarsă -
eu, surdul nesurd, aud moartea și sper...

FRIG

am frig în suflet și răceală în oase,
popa m-așteaptă alături,
în sobă-i cenușa din caietele arse,
eu tremur și tremur sub pături...

e frig în odaie și popa în robă
se roagă și face tot felul de semne,
fără s-o văd și fără o vorbă
moartea se apropie și-mi suflă în gene...

NEPERECHE

când strâng din dinți
nici nu mă simți
nu simți
că eu sunt mort
prea mort ca să mai pot
să mă prefac
în drac iertat
sau înger in delir
respir doar vise moarte
fără șir
ucis de zbierete mărunte
mărunte răutăți
cât un grăunte
ce mi le picuri zilnic în ureche
tu singură
eu singur
împreună
nepereche

NICI N-AI BĂGAT DE SEAMĂ

plouă de zile lungi
de nopți mai lungi ca nemurirea
și tu iubito plângi
că n-avem bani
nu îmi auzi clipirea
din ochii mei topiți

nu știi
că oasele mi's moi și reci
ca creta udă
nu vezi că am murit
continui să reciți din viața ta minusculă și surdă

(în ștreang mă leagăn mut)
plângi după bani
nici nu-ți ridici măcar privirea
nu îmi vezi ochii
ficiși
adânci
mult mai adânci ca nemurirea

ȘI TOTUȘI MĂ IUBEAI

mda... da.. îmi amintesc
cum încercam să te iubesc
și tu țipai sub trupul meu
de soldățoi întărâtat și greu,
murdar și împuțit , libidinos,
nu mă lăsai nicicum să mușc
din sânul tău curat de os
și-a trebuit să te împușc.

aveai o piele de mătăsurii fine
întinse peste trupul cald
mi-am făcut poftetele cu tine
pân-am simțit că-ncep să ard

era doar carne moartă între noi,
deși erai și nu erai,
așa țeapănă goală pe noroi,
știam că totuși mă iubeai.

PROPAGANDA

noi nu gândim.
o face propaganda-n difuzoare:
"hai cumpără, mai cumpără că nu te saturi!
...să fim mai buni!"
Însă numai în zi de sărbătoare.

toți deținuți,
toți prizonieri cu fețele la rafturi!

roboți cu zâmbetele în pungi de hipermarket,
cu ochii mași încolonați la case rânduri-rânduri.
reclama eficientă și-a atins publicul target:
promoție: vă oferim ca bonus patru scândurii!

TAC (DIN DRAGOSTE ȘI URĂ)

Nu ți-aș fi scris un singur rând
dar creierii-mi fierb și urlă:
- MORI VITĂ!!!
(nu vreau să m-aud și alung acel gând)
Te iubesc, tu ești curvă.
Tac, strivit sub copită.

EROU DE CATEGORIA B

Eu nu știu să renunț - nu vreau! - când toți
se pun la adăpost, speriați, adulmecând furtuna,
Mă lupt cu ploaia grea duhnind a șobolani și morți,
Hai lasă... Lasă, îmi repetați toți fals într-una -
Eu tac și strâng până la sânge din gingii și dinți,
mă pierd nesigur de izbândă în vântul schizofrenic,
Voi sunteți slabi și mulți, eu - scos de voi din minți
ca un erou stupid învins din start și epileptic...

Pierdut și singur, trăindu-mi ultimele clipe arse
de neguri, sete, foame, liniște și urlete rele de gloată,
N-am să renunț! Vă bucurați mărunț închiși în case...
Dar știți ceva? Aș face-o fix la fel. La fel și înc-o dată!

CU TREMUR

Singurătate: de mercur -
efect din lupta pierdută.
Enormă și grea: liniștea -
macină gânduri sub lupă.

Sub lupă: ea; nu-i a mea.
Noi doi: iar ea e cea rea.

Cord: lut fierț; în sânge,
cu dinții strânși în tăcere.
Otravă letală: ea, goală;
iubită cu jar și cu fiere.

Sărut: venin; e ultima oară.
Și-apoi săpun. Mult, tras pe sfoară.

RIMEL

decibeli de mobil: polifoni falși trași în plastic,
voce tip portavoce cu timbru forant-sarcastic.
torni trinitrotoluen gen: ești un ex. terminat.
am cortex minat. am venă cu ac. nesterilizat.

katana plutește în rastel
și lama frige. ninge rimel.

PICTURĂ ÎN JAR

plumbul – răcit în trecerea prin creierii-tifon,
ochiul – întors spre ceafa zdrențuită,
liniștea – roșie-gri, în haos pe zidul din beton.
Tu gemi pe coate undeva, de vodcă amețită.

MĂ IUBEȘTE

și țip mutviolent
căci urlu în vid
căzând în gol cu viteza luminii stinse
lovind orb translucid și livid
stânci ascuțite în coaste
APRINSE
țigara
i se scurgeau de pe buze
"sugi pula bă" și un milion de obuze

N-AI HAZ

hai, retrage-mi sufletul în imprimanta asta veche,
felii subțiri de miocard, plămânii uzi de rânduri.
încă aștept. esti oarbă?! nuca stă bine în perete!
iar foile miros a jar și nebulie. și a scânduri.

ROATĂ

rușini des făcute,
mașini desfăcute,
petale pe dale,
roți, chei și porți,
rugină, jeg și roboți
orbi, corbi pe străzi,
retarzi in brigăzi
și curve la curbe,
popi gata sa turbe
cu ochii lascivi,
cu pumni punitivi,
pedofili și brute -
ar fute și-ar rupe,
cuțite scoase -
ascuțite.
coase,
foame și sete și ură
și bale și pizdă și pulă.
nepotriviri
și-mpotriviri
ce toate pier după...

cetate pierdută.

crunt.
noapte, săbii, noroc.
sunt copil, târfă, prooroc.
soare apare. încerc.
soare dispare. în cerc.

POFTĂ DE PREOȚI CU CRUCEA-N FRUNTE

ascute-mi mamă bine dinții
să mușc zemos din beregată,
să miaune în draci toți sfinții
folositori ca apa plată.

popii-hârciogi ne vând nimicuri,
biserica e un bazar din plastic:
coșciuge, mântuiri, chibirituri,
cristoși-șablon, chiloți, elastic.

ascute-mi mamă-n cruce colții,
că timpul gâtuie și strânge,
popii's grăsuți și muți ca morții:
eu mușc zemos din ei. și sînge.

AI SĂ MĂ IERȚI

ai să mă ierți de tot ce ți se-ntâmplă,
ai să mă ierți, chiar dacă tu nu crezi,
cu sângele curgând negru pe tâmplă
ai să mă rogi să sting ochii tăi verzi.

ai să mă ierți chiar goală și legată,
speriată desfrânarea încă curge-n tine
și taci. cuțit în liniște. carne tăiată.
din gâtu-ți alb curge iertarea-n mine.

OAMENI DE LEMN

în inimile moi de lemn pocnesc zile uscate,
și nopți stoarse de sevă fac tare fibra aspră,
deținem zâmbete de plastic – oficial testate.
iude pupându-ne cu foc pe gurile de broască.

ochii de sticlă, contrafăcuți pe marea Chinei,
nu spun nimic, prea-plini de gri și "poate",
ne râdem la o bere și suntem tari și bine-i.
baricadați în noi. și-n noi sârme ghimpate.